

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21C/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118269242
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:6118269242.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Alexandrou Mochackou v právnej veci žalobcu: F. P., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX, XXX XX F., právne zastúpený: JUDr. Ivan Savčák, advokát, so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov, IČO: 42 230 080 proti žalovanému: L. X. P., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXX, XXX XX U., právne zastúpený: Bukovinský & Chlipala s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Svätoplukova 30, 821 08 Bratislava, IČO: 35 918 098, o zaplatenie sumy 20.000,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 20 000,-- Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 02.07.2015 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 6.8.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť sumu 20.000,- eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20.000,- eur od 2.7.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 6.5.2015 uzavrel ako predávajúci so žalovaným ako kupujúcim kúpnu zmluvu. Predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - rozostavanej stavbe postavenej na parc. č. XX/XX, druh stavby XX, pozemok parc. č. XX/XX o výmere 173 m², parc. reg. C, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. č. XX/XX o výmere XXX m², parc. reg. C, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. č. XX/XX o výmere 17 m² parc. reg. C, druh pozemku trvalé trávnaté porasty, nachádzajúce sa v k. ú. U., obec U., okres P. na LV č. XXX. Zmluvné strany sa dohodli na uhradení kúpnej ceny vo výške 110.000,- eur spôsobom, že časť kúpnej ceny, t.j. sumu 20.000,- eur uhradí kupujúci tak, že zloží k rukám predávajúceho dňa 4.5.2015 depozit vo výške 20.000,- eur, pričom zmluvné strany sa dohodli, že uvedený depozit sa započíta v plnej výške voči kúpnej cene. Druhá časť týkajúca sa zaplatenia kúpnej ceny vo výške 90.000,- eur sa dohodli že žalovaný uhradí prostredníctvom UniCredit Bank Czech republic & Slovakia a.s., pobočky zahraničnej banky a to zo Zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru, na účet predávajúceho, po predložení potvrdeného návrhu na vklad záložného práva a aktuálneho LV s vyznačenou plombou, po dátume nasledujúcom od podania návrhu na vklad záložného práva. Do podania žaloby obdržal od žalovaného len časť kúpnej ceny vo výške 90.000,- eur, bezhotovostným bankovým prevodom dňa 1.7.2015 tak, ako to vyplýva z doloženého výpisu z účtu. V zmysle článku III. „Kúpna cena“ ods. 3 sa akákoľvek platba v prospech predávajúceho považuje za uhradenú až pripísaním celej kúpnej ceny na účet predávajúceho. V tomto smere uviedol, že podľa zákona od 1.1.2013 nadobudol účinnosť zákon č. 394/2012 Z. z. o obmedzení platieb v hotovosti. Uvedené znamená, že všetky transakcie nad sumu

15.000,- eur musia byť realizované iba prostredníctvom banky. Na uvedenú skutočnosť poukázal z dôvodu, že nemohla byť suma 20.000,- eur vyplatená v hotovosti, ale len pripísaním na účet. Žalovaný si tak nesplnil zmluvnú povinnosť spočívajúcu v úhrade kúpnej ceny v plnom rozsahu. Žalovaný neuhradil časť kúpnej ceny vo výške 20.000,- eur. Navyše žalovaný previedol vlastníctvo k nehnuteľnostiam na tretiu osobu kúpnu zmluvou, čím disponoval peňažnými prostriedkami, z ktorých mal možnosť uspokojiť predmetnú pohľadávku.

3. Okresným súdom Banská Bystrica bol v upomínacom konaní č.k. 20Up/285/2018-27 vydaný platobný rozkaz dňa 17.5.2018. Voči platobnému rozkazu žalovaný podal včas odpor. V podanom odpore uviedol, že žalobca špekulatívnym a účelovým spôsobom nahradil vo svojom vyjadrení slovné spojenie uvedené v čl. III Kúpnej zmluvy „uhradí kupujúci tak, že zložil k rukám predávajúceho“ svojím slovným spojením „uhradí kupujúci tak, že zloží k rukám predávajúceho“, čím podstatným spôsobom zmenil význam predmetného článku, pretože slovné spojenie uvedené v zmluve „zložil k rukám predávajúceho dňa 4.5.2015 depozit vo výške 20.000,- eur“ jednoznačným, zrozumiteľným a nespochybniteľným spôsobom potvrdzuje, že žalovaný dňa 4.5.2015 skutočne zložil k rukám žalobcu 20.000,- eur, ktoré prevzatie uvedenej sumy žalobca potvrdil vlastnoručným podpisom. Poukázal na rozpornosť článku III ods. 3, že akákoľvek platba v prospech predávajúceho sa považuje za uhradenú až pripísaním celej kúpnej ceny na účet predávajúceho. K predmetnému uviedol, že v tomto prípade zrejme žalobca opomenul, že splnenie obsahu predmetného článku v tomto prípade bolo plne mimo dispozície žalovaného, pretože predmetnú sumu už žalobca prevzal k rukám dňa 4.5.2015, ktorý ako jediný ju mohol, resp. v zmysle zmluvy mal previesť na svoj účet. Čo sa týka námietky a obmedzenia transakcie platieb nad 15.000,- eur, v zmysle § 5 zák. č. 394/2012 Z. z. „ak došlo k porušeniu zákazu podľa § 4, nie je tým dotknutá platnosť právnych úkonov, na základe ktorých sa vykonala platba v hotovosti“. Samotné porušenie zákazu hotovostných transakcií v zmysle § 4 cit. zákona, nemá za následok neplatnosť právneho úkonu v podobe zloženia finančných prostriedkov v sume 20.000,- eur. Obsah predmetnej zmluvy bol vytvorený absolútnym konsenzom zmluvných strán, za aktívnej účasti žalobcu. Podpisom, zmluvné strany jednoznačne a nespochybniteľne deklarovali, že v zmysle článku III. Kúpna cena, kupujúci zložil k rukám predávajúceho dňa 4.5.2015 depozit vo výške 20.000,- eur. Zmluvné strany sa ďalej dohodli, že uvedený depozit sa započítava v plnej výške voči kúpnej cene. Časť kúpnej ceny 90.000,- eur bola uhradená z hypotekárneho úveru. Poukázal, že ak skutočne nemalo dôjsť k zaplateniu časti kúpnej ceny 20.000,- eur, je zarážajúce, prečo po údajnom neuhradení tejto sumy pristúpil žalobca k podpisu kúpnej zmluvy s jednoznačnou konštatáciou, že táto suma bola uhradená a teda zložená k rukám predávajúceho dňa 4.5.2015. Navyše žalobca nevyužil ani inštitút odstúpenia od kúpnej zmluvy. Poukázal na to, že je zaujímavé a asi len náhoda, že žalobca v predmetnej veci začal konať až po tom, čo bola podaná žaloba na jeho osobu v inej právnej veci.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu žalovaného zo dňa 13.7.2018 uviedol, že kúpnu zmluvu uzavretú medzi zmluvnými stranami pripravoval žalovaný, ktorý má právnické vzdelanie. Táto skutočnosť prispieva k potvrdeniu, že žalovaný predmetnú zmluvu účelovo koncipoval tak, aby sa do budúca mohol vyhnúť zaplateniu depozitu vo výške 20.000,- eur. Poukázal na článok III ods. 3 Kúpnej zmluvy, že kúpna cena sa považuje za uhradenú až pripísaním celej kúpnej ceny na účet predávajúceho a teda tu možno rozumieť, že pojmom „celá kúpna cena“ je nesporne nutne subsumovať tak depozit, ako aj zvyšok kúpnej ceny vo výške 20.000,- eur. Depozit do toho času nebol pripísaný na účet žalobcu. Ďalej poukázal na rozpor čl. III ods. 2 písm. a), v ktorom sa uvádza, že žalovaný uhradil k rukám žalobcu depozit dňa 4.5.2015 a článok III ods. 3, v ktorom je uvedené, že kúpna cena vo svojej celistvosti bude uhradená až jej pripísaním na účet žalobcu. Takto koncipovaná zmluva je zmätočná, nejasná, ohľadom zaplatenia depozitu, avšak nemôže to byť vykladané v neprospech žalobcu, ktorý zmluvu nepripravoval. Poukázal na znenie § 35 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého je potrebné považovať vôľu toho, kto právny úkon robil, t.j. žalovaného, za v rozpore s prejavovým jazykovým výkladom, ktorý uvádza dva spôsoby úhrady depozitu.

5. Dňa 7.9.2018 právny zástupca žalovaného na základe písomnej repliky poukázal na skutočnosť, že návrh zmluvy bol súčasťou úverovej dokumentácie slúžiacej na schválenie úveru. Banka by nefinancovala nehnuteľnosť s vedomím, že nedošlo k úhrade 20.000,- eur, teda celej kúpnej ceny v prospech žalobcu. Hodnota nehnuteľnosti vyplývajúca zo znaleckého posudku bola 110.000,- eur. Pokiaľ by zo sumy 110.000,- eur nedošlo k vyplateniu sumy 20.000,- eur, ktoré sú predmetom tohto sporu, je nepochybné, že banka by tak vysoký úver nikdy neschválila a peňažné prostriedky v poskytnutom rozsahu neumožnila čerpať.

6. Dňa 14.3.2019 na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že zotrávajú na podanej žalobe. Žalobca uviedol, že banka im odmietla poskytnúť 100 % úver na kúpu domu pre žalovaného, ale iba 80 % úver. Uviedol, že kúpna zmluva mu došla od žalovaného poštou dňa 6.5.2015, ktorú vypracoval žalovaný a táto zmluva už disponovala podpisom dňa 5.5.2015. Následne kúpnu zmluvu podpísal dňa 6.5.2015 v V.. Dňa 6.5.2015 išiel overiť podpis na matriku do V. a túto zmluvu okamžite zanesol do UniCredit Bank a.s. v V. a úver bol schválený. Banka poslala peniaze žiadateľovi, teda žalovanému vo výške 90.000,- eur a tieto peniaze boli prevedené na jeho súkromný účet. Tieto peniaze požičal firme Bricon Snakov s.r.o. a za tieto požičané peniaze kúpili pozemky v Bratislave od realitnej kancelárie a vložili na firmu V. F. s.r.o.. Pri podpise zmluvy nikdy neboli spolu, nakoľko aj zo zmluvy vyplýva, že žalovaný podpísal zmluvu dňa 5.5.2015 v U. a žalobca dňa 6.5.2015. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný mu peniaze nemohol dať dňa 4.5.2015 pri podpise zmluvy. Kúpnej zmluve nevenoval pozornosť, nakoľko bola pre neho iba formalitou na dosiahnutie úveru do spoločného biznisu so žalovaným. Žalovanému veril, nikdy by si nepomyslel, že bude musieť spochybňovať zmluvu na súde. Je evidentné, že zmluva je koncipovaná nesprávne, nesúvisí s realitou kúpy a poukázal na bod č. 3, ktorý je v rozpore. Vďaka strane bola taká, že žalovaný dostal úver 90.000,- eur, ktorý sa mal v konečnom dôsledku použiť na kúpu pozemkov v Bratislave. Záložnú zmluvu podpísal žalovaný. Úver si nevzal na dom v U. z dôvodu, lebo mu nevychádzal príjem ako podnikateľovi, ktorý potrebovala banka na schválenie požadovaného úveru.

7. Na pojednávaní dňa 23.5.2019 žalovaný uviedol, že keď k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo pred štyrmi rokmi, z jeho strany nie je možné uviesť detaily týkajúce sa prípravy zmluvy, ako aj jej samotného podpisu. Uviedol, že suma 20.000,- eur bola zložená k rukám predávajúceho, teda žalobcu a žalobu považuje za vysoko účelovú, tendenčnú, v záujme odvrátiť pozornosť od konania žalobcu ako konateľa spoločnosti V. F. s.r.o., vo vzťahu ku ktorému sú na Okresnom súde v Bardejove vedené dve súdne konania. Úver z banky mal byť poskytnutý v 80 % a 20 % malo byť uhradených z vlastných prostriedkov. Žalobca inicioval nápad, že riaditeľku pobočky banky v V. dôverne pozná a že tento úver vybaví. Preto privolil, aby úver bol vybavovaný na pobočke v V., hoci bol vtedy trvale bytom okres Poprad, s miestom výkonu práce Trenčín. Preto skutočnosť, že žalovaný mal iniciovať voľbu banky, neobstojí. Poprel skutočnosť, že by na základe akejsi ústnej dohody mala nehnuteľnosť - rodinný dom v U. slúžiť na kúpu nehnuteľnosti v Bratislave. Nehnuteľnosť slúžila ako jediná zábezpeka na čerpanie úveru. Žalovaný uviedol, že 21 mesiacov splácal úver po 320,- eur a túto sumu mal splácať ďalších 28 rokov a následne túto nehnuteľnosť vrátiť jeho synovi, čo je proti logike. Uviedol, že zmluvu podpisoval za prítomnosti pracovníčky banky v obchodnom centre Max v P. a podpísal vyhotovené úverové zmluvy a odovzdal pracovníčke banky. Ďalej neskúmal, ako sa dostala do dispozície žalobcu. Uviedol, že ani netvrdí, že by mali podpisovať zmluvu spolu a teda súčasne, čomu nasvedčujú aj dátumy na kúpnej zmluve. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že k úhrade prvej časti kúpnej zmluvy vo výške 20.000,- eur došlo ešte pred uzavretím tejto zmluvy. Uviedol, že kúpna zmluva ako prvotný návrh bola vypracovaná po dohode so žalobcom a ďalšie vstupy a úpravy vykonávala buď banka samotná alebo žalobca a oni ako účastníci zmluvy. Čo sa týka rozporu článku III ods. 2 a článku III ods. 3 kúpnej zmluvy, ten považuje za chybu v písaní, ktorý bol mienený vo vzťahu k úhrade druhej časti kúpnej ceny, ktorá mala ísť na účet predávajúceho. Čo sa týka skutočnosti, že suma 20.000,- eur nebola poukázaná na účet žalobcu, išlo o vzájomnú dohodu strán. Uviedol, že peniaze 20.000,- eur odovzdal v rodinnom dome v U. č. XXX, ktorý žalobca často navštevoval a peniaze mu boli odovzdané do ruky. V rodinnom dome sa nachádzali ešte ďalší dvaja rodičia - otec s matkou, nepamätal sa, či za ich prítomnosti. Zmluva bola podpisovaná za účasti banky a keď sa pracovníčka banky dostavila dňa 5.5.2015 za ním s tým, že sa idú podpisovať zmluvy, ktoré sa dostanú k predávajúcemu, tak ju podpisoval dňa 5.5.2015. Peniaze sa odovzdávali v dome jeho rodičov. Finančné prostriedky si požičal od otca, ktorý, rovnako ako i on, odovzdal žalobcovi. Od svojho otca obdržal hotovosť. Nevedel uviesť, odkiaľ mal finančné prostriedky jeho otec. Žalobca prišiel za ním s požiadavkou, či by od neho nekúpil rodinný dom v U., nakoľko má záujem investovať do kúpy pozemkov v Bratislave, na ktorých mal záujem postaviť bytový dom.

8. Na pojednávaní dňa 21.10.2019 z výpovede svedka, otca žalovaného, L.. X. P. vyplynulo, že synovi požičiaval finančné prostriedky a bolo to asi cez víkend. Nevedel určiť, o ktorý víkend išlo. Pred požičaním peňazí ho požiadal syn, že potrebuje 20.000,- eur na kúpu rodinného domu, lebo mal problémy so zamestnaním a chcel to riešiť návratom do Popradu. Ku skutočnosti odovzdávania peňazí žalobcovi - jeho bratovi, uviedol, že si nepamätal, či jeho brat so synom už boli v hale v rodinnom dome v U., alebo či tam bol on a oni prišli. Jeho syn mu povedal, či mu môže požičať tie peniaze a on šiel na určité miesto, z ktorého zobral 20.000,- eur, ktoré mal pripravené. Položil peniaze na stôl a tak sa mu zdalo,

že brat ich dal do saka alebo do kufrika. Pri konkrétnom akte odovzdania peňazí manželka v hale určite nebola. Nevedel uviesť, či bol doma prítomný ďalší syn. V tom čase vzťahy medzi ním a bratom boli vynikajúce, nadštandardné. Nezamýšľal sa nad tým, či zmluva existuje, alebo neexistuje a ani nevedel uviesť, kedy ju prvýkrát videl, ale zrejme po pojednávaní. K pôvodu požičaných peňazí jeho synovi v sume 20.000,- eur uviedol, že k 31.12.2009 ukončil po dlhej dobe služobný pomer a 1.1.2010 nastúpil pracovať na G. do Popradu. Odvtedy až do augusta, septembra 2014 poberal zo sociálneho odboru Ministerstva vnútra SR sumu 1.570,- eur, ktoré mu boli zasielané poštovou poukážkou. Potreboval investovať aj ďalšie financie do dokončenia rodinného domu, finančné prostriedky si nechával doma, keďže výbery z účtu boli spoplatnené. Dokonca z uložených financií požičiaval aj bratovi asi po 1.000,- eur, keď šiel do kúpeľov s priateľkou a na naftu mu tiež požičiaval peniaze. Od Ministerstva vnútra SR dostal cca 80.000,- eur za 4,5 roka. Na svoj rodinný dom v U. si zobral úver. Taktiež predal byt, z ktorého mal peniaze a dostal odchodné, ktoré investoval do rodinného domu, okolo 140.000,- eur. Uviedol, že vzťahy medzi ním a bratom boli vynikajúce a bola tam vysoká dôvera.

9. Okresný súd Poprad v predmetnej právnej veci rozsudkom č.k. 21C/5/2018 - 146 zo dňa 19.11.2019 žalobu zamietol a náhradu trov konania procesným stranám nepriznal. V dôsledku podaného odvolania žalobcom Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením č.k. 11Co/6/2020 - 201 zo dňa 10.9.2020 zrušil rozsudok súdu I. inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

10. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné v tom, že rozhodnutie súdu I. inštancie považuje za vnútorne rozporné a nevyplýva jednoznačný záver, na základe čoho žalobu zamietol. Poukázal, že u žalobcu bolo porušené právo na spravodlivý proces nevykonaním navrhnutého dôkazu. Preto úlohou súdu I. inštancie vzhľadom na závery vyslovené odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení bolo vykonať navrhnuté dôkazy, opätovne posúdiť právny nárok žalobcu, prípadne sa zaoberať platnosťou zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami a vo veci opätovne rozhodnúť.

11. Súd prvého stupňa doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu a vyzval právneho zástupcu žalovaného (čl. 221 - súdneho spisu), aby predložil potvrdenie od zamestnávateľa, či v deň 4.5.2015 a 5.5.2015 bol v práci, alebo čerpal dovolenku, prípadne bol práceneschopný a v prípade nemožnosti predloženia tohto dôkazu uviedol súdu názov zamestnávateľa s jeho sídlom. Ďalej ho súd vyzval na predloženie dôkazu týkajúceho sa preukázania možnosti disponovania sumou 20.000,- eur jeho otcom, ktorý žalovanému mal požičať. Ďalej súd vyzval žalovaného, aby predložil dôkazy týkajúce sa uzavretia úverovej zmluvy týkajúcej sa miesta a času uzavretia zmlúv.

12. V zmysle intencií odvolacieho súdu, súd prvého stupňa konštatuje, že dôkazná povinnosť zo strany žalovaného nebola ani v jednom bode splnená, preto uplatnil sudcovskú koncentráciu v zmysle § 153 CSP.

13. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní po zrušení rozsudku odvolacím súdom poukázal na listinné dôkazy, ktoré sú súčasťou spisu a to čestné prehlásenie žalovaného zo dňa 24.4.2015 (čl.142 súdneho spisu), cestovný výkaz žalobcu zo dňa 04.05.2015 (čl. 143 súdneho spisu) s výpisom z účtu žalobcu (čl. 260 súdneho spisu), čo má preukazovať, že žalobca dňa 05.05.2015 vyberal v hotovosti finančné prostriedky v meste V. a preto nemohol byť v Poprade. Uviedol, že návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré navrhli, smerovali k udalostiam v dňoch 04.05.2015 a 05.05.2015, či teda žalovaný mohol byť v stovky kilometrov vzdialenej Bratislave a či mohol byť žalovaný v daný deň doma a odovzdať peniaze ako časť kúpnej ceny, tak ako to tvrdil žalovaný, že išlo o pracovný deň. Kúpna zmluva bola uzatvorená s plnou vážnosťou, avšak nikto nepredpokladal, že by bolo potrebné 20.000,- eur vyplácať tak, ako sa to snaží žalovaný poukázať v tomto konaní. Kúpna zmluva mala slúžiť pre účely získania finančných prostriedkov a následného vloženia do firmy a následne malo dôjsť k spätnému prevodu (zo žalovaného na predávajúceho naspäť) rodinného domu. Dôvodom nevyplatenia sumy 20.000,- eur zo strany žalovaného bola tá skutočnosť, že v tom čase postačovali pre spoločné podnikanie, dosiahnutie úveru 90.000,- eur, ktoré mali byť následne investované a tak sa stalo. Žaloba bola podaná z dôvodu, že rodinný dom v obci U. bol prevedený žalovaným na tretiu osobu. Dôveryhodnosť svedka otca žalovaného bola naštrbená aj tým, že tento vo svojej výpovedi uviedol, že síce dostal k dôchodku sumu viac ako 80.000,- eur, avšak na druhej strane uviedol, že výstavba rodinného domu ho stála minimálne 140.000,- eur a je preto žalobca toho názoru, že táto výpoveď je účelová s cieľom podporiť žalovaného ako svojho syna.

14. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že nerozumie rozhodnutiu odvolacieho súdu. K namietanej výpovedi svedka otca žalovaného uviedol, že tento tvrdil, že k požičaniu a odovzdaniu sumy 20.000,- eur „by to malo byť cez víkend“. Či išlo o pracovný deň alebo víkend sa z ich pohľadu zdá pre tento prípad irelevantné, pretože účastníci úkonu si to nemôžu pamätať. Ďalšia absurdnosť dokazovania je, že žalobca potvrdil, že prijal depozit 20.000,- eur v zmluve. Žiadal, aby sa vykonalo opätovné dokazovanie výsluchom otca žalovaného z dôvodu, aby sa objasnilo to, čo vytýka Krajský súd v odôvodnení rozsudku. Žalovaného ospravedlnil z neprítomnosti a žiadal súd, aby bol opätovne vypočutý na odstránenie rozporov vytýkaných uznesením odvolacieho súdu.

15. Vykonaným dokazovaním, najmä listinnými dôkazmi procesného útoku a procesnej obrany, výpoveďami procesných strán sporu a svedka, cestovný výkaz žalobcu, výbery žalobcu z banky, súd zistil nasledovný skutkový stav vo veci:

16. Dňa 24.4.2015 žalovaný vydal písomné čestné vyhlásenie pre účely poskytnutia úveru bankou v znení, že dňa 24.4.2015 boli žalobcovi fakticky odovzdané peňažné prostriedky v celkovej výške 20.000,- eur v hotovosti.

17. Dňa 4.5.2015 žalobca bol na pracovnej ceste Snakov - Bardejov - Trebišov -Bardejov - Snakov.

18. Dňa 5.5.2015 vykonal žalobca výbery z bankomatu v meste V..

19. Medzi žalovaným a žalobcom bola uzavretá písomná Kúpna zmluva, ktorá bola podpísaná žalovaným s uvedeným dňom podpisu 5.5.2015 v U. a žalobcom s uvedeným dňom 6.5.2015 v obci U. a žalobcom dňa 6.5.2015. Predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. D. U., rozostavanej stavby, postavenej na parc. č. XX/XX, druh stavby XX, pozemok parc. č. XX/XX o výmere 173 m², parc. reg. C, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. č. XX/XX o výmere 287 m², parc. reg. C, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. č. XX/XX o výmere 17 m² parc. reg. C, druh pozemku trvalé trávnaté porasty, nachádzajúce sa v k. ú. U., obec U., okres P. na LV č. XXX. Žalobca ako predávajúci bol výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností, ktoré predával žalovanému ako kupujúcemu, v celosti. V článku III. Kúpnej zmluvy, si zmluvné strany dohodli výšku kúpnej ceny a spôsob jej zaplatenia: „1.) Zmluvné strany sa dohodli, že kúpna cena za predmet prevodu podľa čl. II. bodu 2 tejto zmluvy je 110.000,- eur. 2.) Predávajúci a kupujúci dohodli nasledovné podmienky splatenia kúpnej ceny uvedenej v ods. 1 tohto článku zmluvy: a) časť kúpnej ceny, t.j. sumu vo výške 20.000,- eur uhradí kupujúci nasledovne: kupujúci zložil k rukám predávajúceho dňa 4.5.2015 depozit vo výške 20.000,- eur. Zmluvné strany sa dohodli, že uvedený depozit sa započíta v plnej výške voči kúpnej cene, b) časť kúpnej ceny vo výške 90.000,- eur uhradí UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a.s., pobočka zahraničnej banky zo Zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru registrové číslo ... na účet predávajúceho vedený v UniCredit Bank Czech republic and Slovakia a.s., č. účtu: ..., IBAN ... po predložení potvrdeného návrhu na vklad záložného práva a aktuálneho LV s vyznačenou plombou po dátume nasledujúcom od podania návrhu na vklad záložného práva. 3.) Akákoľvek platba v prospech predávajúceho sa považuje za uhradenú až pripísaním celej kúpnej ceny na účet predávajúceho.“ V čl. IV. Cena a práva a povinnosti zmluvných strán - v bode 5 si zmluvné strany dohodli, že „...v prípade, ak sa niektoré z týchto prehlásení ukáže nepravdivým, je kupujúci oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť.“ V čl. V. Trvanie zmluvy - si zmluvné strany dohodli, že „Táto zmluva zaniká výlučne niektorým z nasledovných spôsobov: v bode b) odstúpením od zmluvy predávajúcim, pokiaľ kúpna cena podľa čl. III. nebude uhradená riadne a včas, alebo ak si kupujúci nesplní niektorú z povinností uvedených v tejto zmluve riadne a včas.“ V článku VII. Záverečné ustanovenia - si zmluvné strany dohodli v bode 1, že „Táto zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami.“ V bode 6 zmluvné strany vyhlásili, že „si zmluvu prečítali, jej obsahu porozumeli, že ju uzavreli slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok a na znak súhlasu ju vlastnoručne podpísali.“

20. Dňa 1.7.2015 bola poukázaná platba vo výške 90.000,- eur z bankového účtu žalovaného na účet žalobcu. Rodinný dom žalovaný predal tretej osobe.

21. Na zistený skutkový stav súd prijal uvedenú právnu úpravu:

22. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

23. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti

b) nároku na usporiadanie práva a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu

c) určenia, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu

d) určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

24. Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúceho sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

25. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

26. Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

27. Podľa § 185 ods. 1, 2 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

28. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

29. Zásadnými zmenami v novej právnej úprave CSP prešiel proces dokazovania. Súd vykonáva po novom v zásade iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, sám má obmedzenú dôkaznú iniciatívu. Nová právna úprava dokazovania kladie zvýšený dôraz na procesnú diligenciu procesných strán, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýnimočne na procesné strany.

30. V režime prejednávacieho princípu súd rozhoduje na základe skutkového stavu veci, nie skutočného stavu veci.

31. V konaní nebolo sporné, že medzi stranami sporu bola uzavretá písomná kúpna zmluva, ktorej predmetom bol rozostavaný rodinný dom s prislúchajúcimi pozemkami v obci U.. Nesporným bolo, že žalovaný zaplatil časť kúpnej ceny v sume 90.000,- eur žalobcovi, ktorá bola poukázaná na účet žalobcu, na základe čerpania hypotekárneho úveru žalovaným v rozsahu 80 % z hodnoty domu, na ktorý bolo zriadené záložné právo v prospech UniCredit Bank Czech Republic & Slovakia a.s., pobočky zahraničnej banky.

32. V konaní bolo spornou skutočnosťou, či došlo k reálnemu odovzdaniu prvej časti kúpnej ceny vo výške 20.000,- eur žalovaným žalobcovi v hotovosti do depozitu, ako si to upravili a podpísali v zmluve, prípadne aj inak, ako v zmluve mali upravené. Kúpnu zmluvu potvrdili vlastnoručnými podpismi žalobca a žalovaný s rozdielnymi dátumami. Zmluvné strany si v kúpnej zmluve koncipovali zaplatenie kúpnej ceny v dvoch častiach a to tak, že časť kúpnej ceny vo výške 20.000,- eur uhradí kupujúci nasledovne - kupujúci zložil k rukám predávajúceho dňa 4.5.2015 depozit vo výške 20.000,- eur. Ďalej si dohodli, že

tento depozit sa započíta v plnej výške voči kúpnej cene. Následne v bode 3 si zmluvné strany dohodli, že akákoľvek platba v prospech predávajúceho sa považuje za uhradenú až pripísaním celej kúpnej ceny na účet predávajúceho. Z uvedeného teda vyplýva, že kúpna zmluva si v jednotlivých bodoch týkajúceho sa spôsobu zaplatenia kúpnej ceny odporuje a teda je nejasná z dôvodu viacerých spôsobov úhrad ceny. Tieto dve ustanovenia uvádzajú dva odlišné spôsoby uhradenia depozitu vo výške 20.000,- eur, pričom žalobca argumentoval v konaní tým, že časť kúpnej ceny 20.000,- eur mala byť považovaná za zaplatenú až pripísaním celej kúpnej ceny na účet predávajúceho, čo sa nestalo. Naopak, žalovaný v konaní tvrdil, že sumu 20.000,- eur odovzdal žalobcovi do depozitu, teda do vlastných rúk žalobcu za prítomnosti svojho otca, teda brata žalobcu v rodinnom dome v U.. Ďalej žalobca namietal, že kúpnu zmluvu koncipoval žalovaný ako vyštudovaný právnik a teda, že mu to nemôže byť pripisované na ľarchu. Žalovaný tvrdil, že keďže išlo o veľmi blízke rodinné vzťahy, žalobca ako jeho krstný otec, obidvaja sa dohadovali na koncipovaní zmluvy a zasahovali obaja do koncipovania jej obsahu.

33. V konaní mal súd preukázané, že na základe kúpnej zmluvy žalovaný kúpil od žalobcu nehnuteľnosti a zaviazal sa zaplatiť kúpnu cenu vo výške 110.000,- eur. V kúpnej zmluve je síce uvedené, že kupujúci vyplatil časť kúpnej ceny vo výške 20.000,- eur v hotovosti do depozitu žalobcovi, avšak žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že uvedenú časť kúpnej ceny aj reálne uhradil.

34. V spore o zaplatenie kúpnej ceny, čo sa týka dôkazného bremena, má predávajúci ako žalobca bremeno tvrdenia, že s kupujúcim ako žalovaným uzavrel kúpnu zmluvu a že žalovaný kúpnu cenu riadne a včas nezaplatil. Z tohto bremena tvrdenia potom pre žalobcu vyplýva bremeno dôkazné, len pokiaľ ide o preukázanie tvrdenia, že zmluva bola uzavretá, keďže nemožno od žalobcu požadovať, aby preukázal negatívnu skutočnosť, ktorá sa nemala stať. Ak táto skutočnosť uzavretia zmluvy bude preukázaná, žalobca uniesol ako bremeno tvrdenia tak i dôkazné bremeno. Naopak, žalovaný, ak sa chce úspešne brániť v konaní, musí tvrdiť, že kúpnu cenu zaplatil a o svojom tvrdení ponúknuť súdu dôkazy. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore v závislosti na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Túto dôkaznú povinnosť o odovzdaní peňazí v hotovosti žalobcovi si žalovaný nespínil. Nespínil si ju ani podporným dôkazom vo vzťahu k pôvodu peňazí, ktorými mohol reálne disponovať jeho otec, ktorý mu mal požičať a následne vyplatiť prvú časť kúpnej ceny v sume 20.000,- eur. Otec žalovaného ako svedok síce tvrdil, že disponoval takou sumou napriek výstavbe svojho rodinného domu v obci U., keď od Ministerstva vnútra SR dostal cca 80.000,- eur za 4,5 roka a na svoj rodinný dom v U. si zobral úver. Taktiež, že predal byt, z ktorého mal peniaze a dostal odchodné, ktoré investoval do rodinného domu, okolo 140.000,- eur. Tieto tvrdenia svedka však zostali iba v rovine tvrdenia a ani na pojednávaní neboli predložené dôkazy (tzv. čerpanie úveru na dom, listinný dôkaz o predaji bytu, poukážka o mesačných príjmoch za 4,5 roka od MV SR prípadne iné). Žalovanému výzvou súdu bola poskytnutá sudcovská lehota, ktorú nevyužil vo svoj prospech. Preto tvrdenia žalovaného, keďže ostali len v rovine tvrdenia jeho otca a neboli ničím dodatočne preukázané, vyznievajú ako nedôveryhodné. Z čoho súd vyvodil záver o nemožnosti disponovania sumou 20.000,- eur. V zmysle uvedeného súd poukazuje na aplikáciu § 158 CSP. Účelovosť podania žaloby právny zástupca žalobcu vyvrátil tým, že žalobu nepodal po tom, čo začali spory medzi rodinou na Okresnom súde Bardejov, ale po predaní domu v U. žalovaným tretej osobe.

35. Súd je toho názoru, že pre výsledok tohto konania nie je podstatný dátum, v ktorý deň mala byť zložená časť kúpnej ceny 20.000,- eur žalobcovi, pretože predložené listiny Čestné prehlásenie žalovaného zo dňa 24.4.2015 (pre účely získania úveru) si rozporuje s listinným dôkazom Kúpnu zmluvou v tom, kedy bolo žalobcovi zložených 20.000,- eur. Z uvedeného možno konštatovať, že zaznamenaná časová realita v listinách bola diametrálne odlišná od skutočnej. V Čestnom prehlásení zo dňa 24.4.2015 uviedol žalovaný, že zložil sumu 20.000,- eur žalobcovi dňa 24.4.2015 a v kúpnej zmluve je uvedený dátum zloženia 4.5.2015.

36. Súd mal za to, že z hľadiska hospodárnosti konania a koncentrácie konania žalovaný nevyužil svoje právo byť prítomný na pojednávaní a vedel, že za to musí niesť aj procesný následok vo forme rozhodnutia súdu. Svojou neprítomnosťou sa vzdal práva vyjadrovať sa k predloženým listinám a navyše bol zastúpený právnym zástupcom.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prijal záver o nezaplatení časti kúpnej ceny 20.000,- eur a zaviazal žalovaného na jej zaplatenie.

38. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Keďže sa žalovaný dostal nezaplatením sumy do omeškania, žalobca si uplatnil zo zákona úrok z omeškania, od nasledujúceho dňa 2.7.2015, po pripísaní sumy 90.000 eur druhej časti kúpnej ceny na účet žalobcu.

41. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. V konaní bol úspešný žalobca v celom rozsahu, preto zaviazal zaplatiť neúspešného žalovaného v plnom rozsahu.

44. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.